

skal her med den højtærede Formands Tilladelse minde om, hvad der foregik ved første Behandling. Ved første Behandling sagde jeg til den højtærede Indenrigsminister:

„Det foreliggende Lovforslag bygger paa et Forslag, der er udarbejdet af Socialraadet for ca. 1 Aar siden, altsaa forinden disse Konventioner i Fjor Vinter blev forelagt her paa Rigsdagen. Jeg vil gerne spørge den højtærede Indenrigsminister, om Tilføjelsen angaaende Ændringen i Lærlingeloven — som altsaa har fundet Sted siden i Fjor — ogsaa har været forelagt Socialraadet.“

Herpaa svarede den højtærede Minister: „Den Forespørgsel, som det ærede Medlem Hr. Dahlgaard her sluttelig stillede med Hensyn til Ændringen i Lærlingeloven og Socialraadets Stilling dertil, maa jeg da besvare derhen, at ogsaa denne Bestemmelse i Lovforslaget er et Resultat af Socialraadets Overvejelser i denne Sag.“

Efter at den højtærede Minister havde svaret saaledes, udtalte jeg dernæst:

„Naar den højtærede Minister udtalte, at ogsaa Bestemmelserne om Ændringerne i Lærlingeloven var Resultat af Overvejelser i Socialraadet, blev jeg uægtelig adskilligt overrasket; men naar den højtærede Minister siger, det er Tilfældet, er det selvfølgelig rigtigt“, og jeg sagde senere:

„Jeg siger, at jeg er overrasket over, at den højtærede Minister kunde besvare Spørgsmaalet bekræftende, idet det er mig overraskende, at alle de Medlemmer, som sad i Socialraadet, enstemmigt skulde være gaaet ind paa denne Ændring.“ Efter at jeg var fremkommet med denne yderligere Bemærkning, havde den højtærede Minister intet at tilføje.

Jeg maa derefter sige, at naar den højtærede Minister nu i Dag søger at omsvøbe dette Spørgsmaal med en Taage, hvoraf Resultatet skulde blive, at Misforstaaelsen er paa min Side, saa er det maaske Udslag af en af de mere charmerende Sider ved den højtærede Ministers Personlighed, men i hvert Tilfælde en Side, som jeg for mit Vedkommende ikke kan beundre. Men i hvert Tilfælde, Resultatet er jo, at det, Ministeren dér sagde, var galt, og Forholdet er altsaa det, at Folketinget har fra først af maattet tage Standpunkt til dette Lovforslag paa et forkert Grundlag. — Jeg vil da til Slut blot endnu en Gang pointere dette, som ikke er modsagt, heller ikke af det ærede Medlem Hr. Moltesen, at det væsentligste, der kommer ud af denne Lovgivning her i Henhold til Wash-

ington-Konventionen, er en Førringelse af den Arbejderbeskyttelse, som i Øjeblikket findes i Danmarks nationale Lovgivning.

Formanden: Det ærede Medlems Udtalelser hører mere hjemme ved en tredje Behandling.

Trier: Jeg synes, det er Synd, saa haardt det ærede Medlem Hr. Dahlgaard tager paa Ministeren. Situationen er den, at Ministeren baade ved første Behandling og nu ved anden Behandling saa tydeligt viser sig at være forført af det ærede Medlem Hr. Pitzner. Den højtærede Indenrigsminister har slet ikke været klar over, hvad han gik med til, da han stillede dette Forslag om Ændring i Lærlingeloven; det ærede Medlem Hr. Pitzner har ved at klappe ham pænt paa Skulderen, og paa hvad Maade man nu forfører en anden, faaet ham med til det. Derfor synes jeg, det er Synd at gaa saa kraftigt i Rette med den højtærede Indenrigsminister paa dette Omraade. Jeg synes ogsaa, at de Udtalelser, den højtærede Minister kom med til Forsvar, var meget tynde — det er ofte meget svært at forsvare, at man er blevet forført. Den højtærede Minister henviste til, at jeg havde sagt, at man ikke kunde ændre i Lærlingeloven. Jo, det kan vi udmærket gøre, men kun naar der bliver ført Bevis for eller det blot nogenlunde sandsynliggøres, at der er Grund dertil; andet har jeg ikke sagt. Men dertil svarede Ministeren: Ja, men den højtærede Minister har jo selv i sit Kodifikationsforslag foretaget Ændringer i Lærlingeloven. Det er den Maade, man søger at klare sig paa, naar man er meget vanskeligt stillet, for det er dog klart, at naar jeg skal samle tre forskellige Love og de skal gøres ensartede, saa maa jeg enten ændre den ene eller den anden, og paa nogle Punkter er Fabriklovens Bestemmelser ændret, paa andre Bagerilovens, paa andre Lærlingelovens. Det er kun et Forsøg paa at slippe udenom, naar man paa den Maade sammenstiller to Ting, der intet har med hinanden at gøre.

Men i den vanskelige Situation, Ministeren befandt sig i, optraadte han rent revolutionært efter min Mening, idet han gjorde Indvendinger imod, at der var fastsat en bestemt Maksimumstid for Lærlinges Arbejde; han rejste ikke Protest imod, at det var 8 Timer, men han rejste bestemt Protest imod, at der overhovedet var fastsat en Arbejdstid for Lærlinge. Jeg synes dog, det er revolutionært nu at ville gaa imod en Ordning, som vi har haft siden